

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.35/2014/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év június hó 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntette miatt **I.r. vádlott** és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. március 05. napján kihirdetett 41(I.)Kb.337/2014/6. számú ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlottakat vagyonelkobzás címén külön-külön kötelezi 5.000-5.000 (Ötezer-Ötezer) forint megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. március 05. napján kihirdetett 41(I.)Kb.337/2014/6. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ pont, aa./ alpont szerint minősülő társtettesként, előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetében, és ezért őket külön-külön 2 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, valamint 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja mindkét vádlott esetében a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap. Az elsőfokú bíróság rendelkezett még az eljárás során lefoglalt, és bűnjelként kezelt 10.000 forint kiadásáról.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, az I. és II.r. vádlottak irányának megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést. Az I. és II.r. vádlottak védője mindkét vádlott tekintetében enyhítés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.297/2014/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, mindkét vádlottal szemben 10.000-10.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendeljen el a Btk. 74. § (1) bekezdés a./ pontja alapján, továbbá a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekintse kiszabottnak. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést mindkét védenca tekintetében fenntartotta és arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét olyan módon enyhítse, hogy velük szemben ne letöltendő, hanem

végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kerüljön kiszabásra. Előadta a védő, hogy sem a tényállás, sem a jogi minősítés nem vitatható. A cselekmény elkövetését követően mindkét vádlott lemondott a szolgálati viszonyáról, pedig eredetileg élethivatásuknak választották a rendőri pályát. Mindkét vádlott kiemelkedően jól teljesítette korábban a szolgálatát, és ezen egy alkalommal rosszul döntöttek. A megbízhatósági ellenőrzés keretében a védelmi tiszt „beugratta őket”, ennek hatására követték el a terhükre rótt bűncselekményt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nagyon megbánta a bűncselekmény elkövetését, soha nem gondolta, hogy ilyen helyzetbe kerülhetne, illetve ő maga sem érzi, hogy méltó lenne a továbbiakban rendőri szolgálatra. Nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy alkalmi munkákból él, havi kb. 50.000 forint jövedelemmel rendelkezik. Kérte figyelembe venni, hogy sem az élettársa, sem édesanyja nem egészséges, lényegében egyedül tartja el a családot.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy megbánta a cselekményt, nagyon sajnálja, hogy elveszítette a rendőri munkát. Úgy nyilatkozott, hogy jelenleg alkalmi munkákból kb. 50.000 forint jövedelemmel rendelkezik.

Az I. és II.r. vádlottak, valamint védőjük által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során mind az általános, mind a bíróság elé állításra vonatkozó speciális eljárási szabályokat betartotta. A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. és II.r. vádlott a tárgyaláson teljes körű, a tényekre és bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett. Beismerő vallomásukat mindenben alátámasztották a tárgyaláson ismertetésre került okirati bizonyítékok, valamint a tárgyalás keretében megtekintett dvd felvétel anyaga. A katonai tanács ítélete 3. oldal utolsó kettő bekezdésében, valamint a 4. oldal első bekezdésében értékelte az általa megismert bizonyítékokat. A tényállást egymással összhangban álló bizonyítékok alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállást annyiban egészíti ki az I. és II.r. vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján, hogy: „Jelenleg mindkét vádlott alkalmi munkákat végez, és havi kb. 50.000 forint jövedelemmel rendelkezik.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás minden megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. A másodfokú bíróság a védő által előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította, mert a vádlottak által becsatolt 2012-2013. évből származó orvosi dokumentáció nem alapozza meg igazságügyi orvosszakértő kirendelését.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa mindkét vádlott tekintetében okszerűen vont le következtetést a bűnösségükre, és helyes a cselekményük jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor **I.r.** és **II.r.** vádlottak bűnösségét a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ pont aa./ alpont szerint minősülő társtettesként, az előnyért hivatali köteletségét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által az ítélet 4. oldal közepén kifejtett jogi álláspontot annyiban egészíti ki, hogy a vádlottak a Btk. 459. § 11/k. pontja alapján voltak hivatalos személyek.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében mindkét vádlott tekintetében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor mindkét vádlottal szemben a rendelkező részben írt 2 évi és 6 hónapi börtönbüntetést szabta ki. A törvény az adott bűncselekményt 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Az elsőfokú bíróság mindkét vádlott esetében messzemenően értékelte a korábban hibátlan életvezetésüket, az igen jó szinten teljesített szolgálatukat, beismerő vallomásukat, és megbánó magatartásukat, továbbá a megbízhatósági ellenőrzés keretében történt elkövetésre figyelemmel a cselekménynek a társadalomra gyakorolt kisebb hatását, amikor a büntetés kiszabása során eltért a Btk. 80. § (2) bekezdésében írt középértékes bünteteskiszabás szabályaitól. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács a felsorolt enyhítő körülményekre figyelemmel helyesen szabott ki a vádlottakkal szemben az adott bűncselekményre előírt büntetési tétel minimumához közeli szabadságvesztés büntetést. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban ennél enyhébb büntetés kiszabására, esetleg a börtönbüntetésnek próbaidőre történő felfüggesztésére már nincs lehetőség, az nem szolgálná a Btk. 79. §-ban írt büntetési célokat. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor megállapította, hogy a vádlottak a korrupciós bűncselekmény elkövetésével méltatlanná váltak a közügyek gyakorlására, őket a szabadságvesztéssel arányos tartamban a közügyek gyakorlásától is eltiltotta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú katonai tanács ugyan rendelkezett az elsőfokú ítéletben az eljárás során lefoglalt csapdapénzként szolgáló 10.000 forintnak a Nemzeti Védelmi Szolgálat részére történő kiadásáról, azonban a történeti tényállás rögzíti, hogy a szintén csapdapénzként szolgáló másik 10.000 forint címletű bankjegy nem került elő az intézkedés során. Nem kétséges azonban, hogy a védelmi tiszt a II.r. vádlottnak két darab 10.000 forint címletű bankjegyet adott át a forgalmi engedélyben, tehát a másik 10.000 forintos bankjegy adott vagyoni előny tárgya volt, és azt a vádlottak át is vették. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottakat vagyoneklkobzás címén külön-külön kötelezte 5.000-5.000 forint megfizetésére a Btk. 74. § (1) bekezdés f./ pontja alapján.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság mindkét vádlott vonatkozásában - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. június 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2015. június 26.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke